

Nyt fra New Zealand

På rejsen

22. februar 2006

Brev nr. 1

I dette brev:

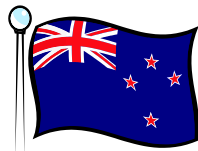
Udrejsen

Ankomst til NZ

Arthur Pass

Vestcoast

Pancakerocks

Ja, - målet er ganske klart i øjeblikket. New Zealand ligger forude, men endnu laaanngt forude. Vi begynder netop på dette brev i 11 kilometers højde lidt syd/øst for Teheran. Vi har den sidste times tid fløjet over det nordlige Irak med udsigt til sne og bjerge, nu sidst med udsigt til det

Kaspiske hav. Vores ur viser 15:00, men lokalt er kl. formentlig ca. 18:30, solen er nu ved at gå ned.

Vores forberedelser til denne tur har været godt et år, billetterne blev bestilt i juli måned, men først omkring jul begyndte vi studierne for at udvælge de oplevelser, vi ønsker at få med hjem. Nu sidder vi så i suppedasen, fulde af optimisme, turen har været meget behagelig indtil nu, men hvor trætte vi bliver, inden vi kommer frem, ja, - det ved vi selvsagt intet om på nuværende tidspunkt.

Vi rejste fra Viborg tirsdag ved aftenstid. Berith kørte os til Karup, vi havde valgt flyveren til København, vi kunne godt selv have kørt, men da vores fly fra København skulle afgå 7:30 ville det blive noget natteroderi, hvis vi skulle køre selv. Vi tog afsked med Berith temmelig hurtigt i Karup, Cimber tilbød os at komme med afgang for planlagt, det var dejligt. Vi formanede Berith at passe godt på sig selv og selvfølgelig også vores hus og habengut. Berith er lige startet

på nyt studie og har fået lejlighed i Århus, måske er hun flyttet hjemmefra. når vi kommer hjem. Det er nu lidt underligt, men vi får se. Berith er startet på bioanalytiker-uddannelse, den varer ca. 3½ år. Til at starte med kører hun med tog frem/og tilbage.

I Kastrup lykkedes det os at komme af med vores tungeste bagage, vi gad ikke slæbe den med på hotellet, vi regnede nemlig med at gå. Men det viste sig at hotellet faktisk havde en shuttle-bus som kørte hver halve time. Vældig bekvemt, der var faktisk skide koldt. Vi havde en større madpakke med, den hyggede vi os med på værelset, så lidt tv og gik tidlig i seng. Vi stod op kl. 4:45, vi skulle gerne nå i lufthavnen, finde vores kuffert og blive checket ind inden kl. 6:30.

23. februar 2006

Alt klappede. som det skulle i Kastrup, ingen kø, vi kunne gå lige igennem, selv visum check til Sydney forløb uden problemer, hvilket ellers havde givet Bent en del hovedbrud i midten af januar. Rejsebureauet havde rutinemæssigt sikret visum til Merete, men Bent skulle selv henvende sig til den australske ambassade i Berlin for at klare den sag.

Vi fløj fra København med austrian airlines til Wien, hvorfra vi med Lauda air (også austrian airlines) skulle fortsætte på det første lange stræk, nemlig til Malaysias hovedstad Kuala Lumpur. Vores omstigning i Wien forløb uden problemer, dog var der lang kø ved paskontrollen, underligt at man ikke som transit rejsende kan komme uden om den, men pyt. Igen skulle vi have vores visa checket, det ser ud til at alt er ok.

Forplejningen er udmærket her på Lauda Airs Boing 777, Bent havde godt nok sat næsen op efter en wienerschnitzel, men menuen stod på kylling, med kartoffelmos og sprød salat og chokolade budding. Et par pilsnere til maden og en cognac til kaffen, se det er livet. Der er god plads på flyet, ikke nær alle pladser er besat, det er rart. Mellemlanding i Kuala Lumpur foregik uden problemer, vi skulle alle af flyet, inc. håndbagage, en del af passagererne skulle ikke længere, og af sikkerhedsgrunde ryddes flyet derfor. Resten af turen til Sydney forløb nogenlunde som den første del, altså spise og hvile. Indflyvning til Sydney er bare flot, vi glæder os til at vende tilbage til den by på hjemvejen. Vores bagage skulle vi ikke bekymre os om i Sydney, den var checket ind til Christchurch, så vi fandt det rigtige fly til New Zealand. Turen det sidste stykke vej tager ca. 3 timer, det følte egentlig længere, men det var nok, fordi vi var godt trætte.

Det tager tid at få lov at indrejse i New Zealand, køen ved tolden og indrejsekontrol var lang, men vi blev flot behandlet, meget høflig og velkommen til NZ, autocamper, yes – det er dejligt, pas nu på, ofte tyverier fra disse. Jo, toldereren fortalte, at han var gammel politimand. Det eneste han ikke fortalte os, var, at vores bagage ikke var med flyet. ØV, - drøntrætte, - og så lige det problem. Ret hurtigt fandt New Zealand Air ud af, at der i Sydney stod noget bagage, som ikke havde nået at skifte fly, klokken var godt over midnat, næste fly ville først komme næste eftermiddag. En flink sikkerhedsvagt hjalp os med at kontakte vores hotel, og de sendte en shuttle bus for at hente os i lufthavnen, dejlig service. Ind på hotelværelset, frem med dynerne, på hovedet i Pokkers, Bent kom til at smække døren til badeværelset, der var ingen nøgle til at låse op med. Vi fik fat i portneren, han var flink og kom straks, det var sket før.

24. februar 2006

Vi fik et dejligt bad næste morgen, men jeg mener, at menneskerettighederne er overtrådt, når ikke man kan få rene underbukser på efter badet. Vi havde lidt problemer med at få kontakten biludlejningsfirmaet, papirerne vi havde medbragt med adresse og telefonnumre lå jo i bagagen. som stod i Sydney, undskyld, hvis du kære læser døjer med at følge med her, det var faktisk også lidt svært for os. Portneren på hotellet kendte ikke noget til det udlejningsfirma, men på oplysningen mente de nok, at de havde det rigtige nummer, vi prøvede et par gange, før der blev

svaret, og jo, den flinke dame ved Tasmanien Motorhomes beklagede meget, hun ville hente os, men var 5 minutter forsinket. Endelig noget der virkede, hun var dog meget overrasket, da hun så os, ”Har I kun den smule bagage med?”. Nå ja, så fik hun da også lige historien. Bilen, vi har lejet er vældig god, en Mercedes til 6 personer, diesel med automatgear, aircondition, microovn, eneste fejl er, at rattet er monteret i den forkerte side. Men pyt, vi kan se, at den fejl går igen på alle biler herovre. Vi fik aftalt alt omkring leje af bilen, betaling osv. Vi kørte en tur ind i Christchurch, der er en dejlig Botanisk Have, vi skulle lige have et par timer til at gå, inden vi kunne hente vores bagage i lufthavnen. Og jo, den stod klar til os, da vi kom, dejlig at se det igen.

Da alt således var klaret forlod vi byen mod vest omkring ved 5 tiden, vi ville drage gennem Arthur Passet helt til vestkysten. Efter en god times kørsel holdt vi pause ved Lake Lyndon, hvor vi kunne nyde vores mad med en rigtig flot panorama udsigt over søen og bjergene. Derefter gik turen videre og efter en times kørsel overnattede vi på Flock Hill Lodge, et sted for Back-packere, men heldigvis kunne vi godt få en plads til bilen. Lørdag stod vi tidligt op til en temmelig kold morgen, ca. 8 grader. Efter morgenmaden gik turen videre. Hvert 5. minut måtte vi stoppe og ud at tage billeder, da der er utroligt mange smukke steder. Vi har været ude at gå i en meget bred næsten udtørret flodseng. Vi kørte videre til Arthurs pas, hvor vi så toget, der kører tværs over øen, desuden så vi en helikopter, der lettede ikke så langt fra os. Nu hvor vi kører i bjergene har vi set meget forskellig vegetation. Der er mange kejserkroner, palmer og træer, der vokser helt ned til vandkanten, utroligt. Ærgerligt, at jeg slet ikke må tage bare et lille bitte frø med hjem. Vi har mange steder set en possum, der var kørt over. Et lille pelsdyr.

Senere på dagen kørte vi til Vestkysten. Imponerende landskaber, som skifter hele tiden. Vi så Motokieki klipperne, der ligger som store klumper ude i havet. Derefter kørte vi videre til Pandekageklipperne. Der var en dejlig lang gåtur ud til klipperne, der er meget specielle og imponerende. Man bliver helt lækkersulten af at tænke på pandekager. Vi nøjedes med at købe en is og så fik vi øje på nogle af de flotte paua muslingeskaller, så det var nødvendigt at anskaffe en sådan. Derefter kørte vi tilbage mod Greymouth, hvor vi fandt en god plads at

overnatte på. Vi havde brug for lidt strøm til alle vores elektriske dele, og så er det ikke engang muligt at blive koblet på internettet. Nå skidt pyt, det må blive en anden dag. Natten falder på, det bliver hyggeligt at sove til bølgenes brusen.

Kærlig hilsen
Merete & Bent

